

Megi og yndi

Í døgnum 15. til 21. oktober verður vitjan av vøddasterkum fólki og øðrum, sum hava til arbeiði at sýna nýggjasta mótan innan klæðnaframløslu.

Tað er Kári Petersen í Havn, sum hevur tikið stig til framsýning, har nevaleikarar úr Lindholm

Bokseklub og brótarar úr Jyden Ålborg skulu visa, hvat teir duga til.

Fyri at geva framsýningini eina ávísu breidd, so verður mótaframsýning við kendum donskum modellum.

Kári Petersen sigur við Sosialin, at roynt verður at fáa mótasýningarnar so

lokalar sum gjørligt.

Tað vil siga, at tað, sum t.d. verður sýnt av klæðum í Suðuroy skal vera slíkt, sum viðskiftafólkið kann fara í handlar har at keypa aftaná.

Tilsamans 28 fólk úr Danmark luttaka, umframt seks fólk í Føroyum. Framsýningarnar verða

í Havn í Ítróttarhøllini 15. oktober. Í Klaksvík ítróttarhøll 17. oktober. Í Vágs ítróttarhøll 19. oktober og á Skála 21. oktober.

Atgongumerkini kosta frá kr. 50,— til kr. 70,— alt eftir hvar í salinum tú vilt sita.

Dag.

bókarummæli

»Sommetider er tiden så mærkelig«

Ebba Hentze: Antonia midt i det hele. Kbh. Branner og Korch, 1982. 127 sider. Myndir eftir Thormod Kidde.

Hetta er næsta bókin hjá Ebba Hentze um smágentuna Antoniu. Hon er ikki framhald av hinari, men kann lesast sjálvstøðugt. Persónarnir í báðum bókunum eru nógvir teir somu, tó er onkur komín avtrat í hesi bókin.

Antonia er ein 10 ára gomul smágenta sum býr í einari litlari bygd úti á einari oyggj saman við foreldrunum. Tey eru bert tvey børn í bygdini, men keða seg tó ongantið.

I hesi søguni um Antoniu hendir mangt og hvat, men eitt tað mest týðningarmikla er nokk, at ein lærari kemur til bygdina sum skal undirvisa teimum báðum Antoniu og Róland. Lærarin Jónas, kemur úr stórbýnum og kennir tí litil til bygdalív. Hann er ógvuliga fremmandur yvir fyri tí umhvørvinum sum hesi fólkiní liva í, og skilir tey ikki rættiliga. Men Antonia er ógvuliga hug-

tikin av honum, og alt hann fortelur henni hevur stóra ávirkan á hana. Tann gamla klóka Petra, sum í sínum ungu døgum hevur siglt úti í verðini, hevur eisini í hesari bókin ein stóran leiklut. Tað er hon sum setir søguna í gongd. Hon er ógvuliga pátrúgvín og fær ein morgun eina fyriboðan:

»Da jeg vågnede klokken seks, da kløede det skrækkeligt i min næse, og det ved jeg da, at når det kloer i næsen, så betyder det, at man bliver gal i hovedet, og det har jeg sådan spekuleret på. Hvem skulle jeg blive gal på i dag? Men dag jeg så tabte KAMMEN på gulvet, mens jeg redte mig, blev jeg virkelig forskrækket, for når man tager kammen på gulvet, betyder det, at der kommer vildfremmede mennesker på besøg. Og nu tænker jeg på, at i dag kommer der et vildfremmed menneske på besøg, og jeg bliver gal i hovedet og begynder at skælde ud.« (s. 31).

Hetta hendir sjálvandi alt sama dag. Petra er ein deilig gomul kona, sum

altið hevur tíð at prátta og altið hevur okkurt gott at fortelja. Ein týðningarmikil partur í bókin, er ein tútur sum fleiri av bygda-fólkunum gera niðan á oynna. Her er tað gamli Tom sum hevur høvuðsleiklutin. Hann hevur stóra virðing fyri fortíðini og vil halda uppá gamlar siðir og gamla pátrúgv, í hesum forum er tað ein kelda sum hann skal drekkja av fyri at liva minst eitt ár avtrat.

Lýsingin av, hvussu tann gamli Tom og tann ungi Jónas uppliva hesa lötuna, er ógvuliga ríamandi. — Gentan Antonia haldi eg er frálík. Hon er so sjálvstøðug, klók, dæmar væl at prátta, og so finnur hon seg ikki í øllum. Hon er ongantið einsamøll, tí hon hevur altið Petur Løyniliga, sum hon sjálf hevur funnið uppá, at tosa við, og í felag klára tey bæði so teir trupuleikar sum eru. Lýsingar av gentum sum Antonia hava vit ikki nógv av í føroyskum barnabókmentum, og tí er gott at hava fingið Antoniu til føroyskar smágentur at spegla sær í.

»Antonia midt i det hele« er haldi eg, ein frálík bók. Hon er ógvuliga løtt og kensluborin skrivað. Hevur nógvir góðar náttúrulýsingar og víðger nógv tað føroyska veðurlagið har litir og ljósið hava so nógv at siga. Hetta at liva hvønn dag og kærlíkin til lívið sermerkir eisini frásøguháttin, umframt at tíðin eisini verður nógv víðgjørð.

Rithøvundurin hevur ætlað hesa bókina bæði til vaksin og til børn, og hvussu hevur hetta so eydnast? Stílin er so avgjørt fyri børnum, hon er sum sagt ógvuliga løtt skrivað, og vit siggja alt við eygunum hjá einari smágentu. Men aftanfyrir ta søguna, sum børn uppfata er nógv til vaksin at hugsa um. Tekningarnar hjá Thormod Kidde hóska væl til innihaldið. At enda er bert at siga, at bókin um stutta tíð kemur út á føroyskum.

Bergljót D. Hentze

MÁLTEIGURIN

At framleiða

Vit hava lyndi at brúka summi orð um mangt, har onnur orð eru betri, og eisini hava verið bæði søgd og skrivað leingi.

Eitt orð, ið trokar mong orð burtur er at framleiða.

Eingin heldur, at orðið at framleiða skal fara burtur úr mál-inum. Tað man vera gott orð, tá ið talan er um stórar vørunegdir, ið gjørðar verða.

I einum blaði stóð einaferð soleiðis skrivað: Hvalbingar eru aftur farnir at framleiða kol.

Hvalbingar hava ongantið sagt, at teir framleiða kol. Teir

hvørki bróta ella framleiða kol. Eru teir á kol-inum, so høgga teir kol.

I summar hoyrdu vit ofta sagt, at vit sóu tað eisini skrivað, at vit áttu at framleitt føroyskar bátar til út-flutnings.

Bátasmiðurin framleiðir ikki bátar; hann smíðar bátar.

Kaldbaksbátarnar høvdu teir ikki sagt seg smíðað, heldur ikki framleitt. Teir høvdu sagt, at teir stoyptu teir bátarnar.

Mong onnur dømi eru at taka fram; nøkur koma í næsta málteigi.

Sv. T.

75 ár

Friggjadagin 15. oktober verður Joen Hansen í Aninum 75 ár.

Tað kundi verið mangt at sagt um Jógvan, men hann er ikki av teimum, sum vilja hava nakran háva burtur úr sær. Nei litilatin hevur hann altið verið.

Jógvan er sonur Jóhannu Margretu Eriksen úr Aninum og Edmund Hansen úr Beiti í Mikladali. Foreldriní vóru sum ung, nógv í Íslandi og búðu tey 3 ár í Bildudali, áðrenn tey í 1901 bygdu í Aninum.

Jógvan kom at taka lut í øllum valigum arbeiði líka frá barni av. Nógv var at gera, velting, hoygging, fjallgonga, útróður v.m.

Jógvan var eisini til skips við slupp sum ungur. Undir seinra verðaldarbardaga kom Jógvan at sigla við norskum báti við eingiliskum soldatum ímillum oyggjarnar her. Fyri hesa trúgvu tænaustu fekk hann diplom frá norska konginum Hákon 7. aftaná bardagan.

Jógvan hevur veri motorpassari. Hettar varð einin løtt uppgáva tá ið trupult var at fáa eykalutir, so um óhapp hendi, so kom alt at standa á motorpassaranum og hvat dugur var í honum. Mang-an bjargaði hann útróðardagin við sínum hegni og dugnaskapi.

Hendurnar hevur hann haft góðar og mong valaverk eru komín frá honum.

Hann hevur gjørt nógvir føroyskar knivar, broysir, masjetknappar og annað. Hann gjørdi til dømis knivarnar, sum Klaksvíkar býráð gav prinsinum báðum, tá ið teir vóru her á vitjan seinast. Eisini hevur hann gjørt fleiri ting, sum hava verið lætin ymskum ráðharrum, sum hava verið her á vitjan.

Eg vil ynskja tær hjartaliga tillukku við teimum 75 árunum og Harrans signing á livskveldið tínum.

Vinur